

Anna Leciejewiczowa

Strachów, gm. Kondratowice, woj.
wrocławskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 9, 48-49

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mieszkalnego kultury ceramiki grzybkowo-dołkowej, z młodszej epoki kamienia; b/ część domu z okresu rzymskiego; c/ 2 paleniska domowe prawdopodobnie z okresu późno-lateńskiego; d/ 35 różnych dołków, których funkcja i chronologia nie została jeszcze wyjaśniona.

Do najważniejszych odkryć należy zaliczyć część domu kultury ceramiki grzybkowo-dołkowej. Dom o konstrukcji słupowej, w rzucie poziomym prawie prostokątny. Ślad paleniska znajdował się przy wschodniej ścianie szczytowej. Podłoga nieckowato zagłębiona. Wypełnisko zagłębienia tworzył piasek szaro-brunatny z drobnymi okruchami węgla, w którym znaleziono: 40 ułamków naczyń glinianych, kilkadziesiąt drobnych grudek polepy i 35 wyrobów krzemienych. Wśród krzemieni wyróżniono: 1 rdzeń, 18 odłupków, 16 wiórów, 2 skrobacze, 1 drapacz o drapisku silnie zużytym wykonany na szerokim, masywnym wiórze. Część przedmiotów krzemienych uległa przepaleniu w ogniu.

Materiały z badań wykopaliskowych znajdują się w MA1E w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

STRACHÓW, gm. Kondratowice
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Laciejewiczowa. Finansował IHKM PAN we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Osady kultury ceramiki wstęgowej rytej i kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko było wstępnie badane w 1972 r. Prace sezonu 1975 miały na celu uchwycenie zasięgu występowania śladów neolitycznego osadnictwa. Wykop długości 60 m, szerokości 5 m założono na wschodnim stoku wydzielenia. Pod warstwą ziemi ornej grubości 20-40 cm odsłonięto zarys kilkunastu obiektów wkopanych w lessowy całec. Wśród nich na szczególną uwagę zasługują fragmenty dwóch słupowych budowli najpewniej kultury ceramiki wstęgowej rytej. W ich sąsiedztwie natrafiono na 7 dużych jam z materiałami tej kultury. W kilku z nich znajdowały się paleniska, inne pełniły zapewne funkcje gospodarcze trudne do określenia lub powstały wskutek wybrania gliny dla potrzeb budowlanych. W wypełnisku jam znaleziono liczne ułamki ceramiki, fragmenty narzędzi kamiennych i krzemienych. Materiały te każą wiązać odkrytą część osiedla z późną /szarecką/ fazą kultury ceramiki wstęgowej rytej.

We wschodniej części wykopu, poza zasięgiem występowania obiektów kultury ceramiki wstęgowej rytej odsłonięto 8 jam z materiałami kultury pucharów lejkowatych. Większość z nich zawierała ślady palenisk niekiedy zbudowanych z kamieni i skorup potłuczonych naczyń, dwie stożkowato rozszerzające się ku dnu przeznaczone były może do przechowywania zapasów pożywienia. Odsłonięto również kilka śladów po wbitych w ziemię słupach. W obiektach znaleziono bardzo dużo ceramiki, w tym unikalne nad górną Odrą kubki z uchami typu ansa lunata, łyżkę, kilka glinianych przęślików, narzędzia kamienne i niezbyt liczne krzemienne, przepalone kości zwierzęce. Inwentarz ten może wiązać odkryty fragment osiedla z późną fazą kultury pucharów lejkowatych, z jej grupą południową.

Badania będą kontynuowane.

STROJEC, gm. Kampinos
woj. warszawskie

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Halina Różańska. Finansowało PMA w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada neolityczna.

Eksplorację stanowiska rozpoczęto w roku 1974 na skutek meldunku o odkrywaniu tutaj grobów budowanych z płyt kamiennych i popielnic z kośćmi. Wynikiem prac było odkrycie zdewastowanej - pustej według oświadczenia odkrywcy - konstrukcji kamiennej, paleniska zinterpretowanego jako miejsce kremacji oraz naczynia usytuowanego w piasku. Naczynie miało trzy uszka, zdobione było u nasady szyłki dookołnym rzędem dołków, powierzchnia w partiach dolnych wykazywała chropowacenie. Forma sugerowała przynależność do kultury grobów kloszowych.

W sezonie 1975 odsłonięto 80 m² powierzchni o głębokości 1,20 m. Zannotowano nienaruszoną i pozbawioną wszelkiego wyposażenia konstrukcję kamienną, analogiczną do znanych na cmentarzyskach kultury pomorskiej, palenisko otoczone kamieniami, wyłożone polepą i węglem drzewnym jak również dużą ilość ułamków ceramiki, rozcieracz kamienny, przęślik, fragment oselki i nóż krzemienisty, zebrano też kilkanaście niecharakterystycznych krzemieni. Wszystkie te przedmioty wystąpiły w warstwie. Skrzynia i palenisko, podobnie jak w roku ubiegłym usytuowane były blisko siebie.

Materiał ceramiczny typowy jest dla kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych, reprezentantem tej ostatniej, jak wykazała szczegółowa analiza, wprawdzie nietypowym, jest naczynie z trzema uszkami i dołkami w partii górnej.